

Finy Petra

BÓBITA ÓSZÜL

Borókagyönggyel álmokat vadász,
Pillék gyűlnek szemére, úgy világít,
S ha már fáradt az álom, jön világibb
Játék, a pernyelovagoltatás.

Mert tűz körül guggolni, és parázst
Palástként vetni hátra, ez mi lányít
Öreg tündéranányót, kinek parányít
Tűz rejti bőrét, hogy korát ne lásd.

Már rég bezárt az angyali dalárda,
A fuvolák csendben, a hegedű
Szól csak, ám az se több mint satnya lárma.

A hajnali ködvár viskószerű,
De kuncog füttyöt hányva a halálra,
És lumbágós szárnyal se keserű.

A FIÚ, AKINEK HAJA SÖTÉTEBB VOLT A FEKETE PÁRDUC ÁRNYÉKÁNÁL

Kezében nagy könyv, s benne egy betű,
Olyan betű, melyben mesék pihennek,
Szívével átkacsint a félelemnek,
Fehér vállán zenél egy lótetű.

A köd szerinte ízletes nedű,
Pillái rémeket tovább sepernek,
Friss lepkelábnymába lép a gyermek,
Sokszor sebzett bivalytekintetű.

Odúszájában vágyfióka nő,
Neked szeretném adni – súgja ő –,
Kevés benned a szenvedély, hidegség

Csorog szemedből, mint a jégpatak,
Melynek vizéhez nem járnak vadak.
Fogd, itt egy napmadár, fogd már, na tessék!

Magyar László András

TEOLÓGIA ÉS ZOOLOGIA

Hitvita

Bizony van Isten – szól a bájos
 Tamás* – hisz' létünk oly szabályos:
 Isten-telen nem lenne törvény,
 magába nyelne káoszörvény.

De – énszerintem – mért ne lenne?

Világunk értelmünk teremti,
 s mi más a rend, mint értelem?
 Ezért van rend e térbe' lenn.
 Az elgondoltban benne lenni,
 számunkra ez a lételem,
 mi nem elgondolt: az a semmi,
 s véletlen az, mit senki sem vél –
 megnyugtatóbb nincs semmi ennél –
 így ész-szerűn jön létre minden.

Na, szóval ez van – énszerintem.

Különben is, ha Isten volna,
 efféle verset megtorolna –
 ha bánná, mit egy hangya lát,
 rám küldené az angyalát.

Föltámadás

Könnyen lehet, hogy földi léte fécesz
 mindenkinek, s így üdvös hírt tudat
 velünk, ki rajta túlvalót mutat,
 de föltámadni szint' igen nehéz lesz!

A nagy napon – rész nem kötődve részhez –
 hazátlan leng a tiszta öntudat,
 mely milliárd részecske közt kutat,
 hogy ekképp jusson újra test-egészhez,

* Aquinói Szent Tamás ötödik – természeti-teleológiai – istenérvéről van itt szó. I. 2.: „*Quinta via, quae sumitur ex gubernatione rerum.*” Lásd: DIVI THOMAE AQUINATIS SUMMA THEOLOGICA I–IV. Ed. Migne. Lutetiae Parisiorum, 1864. I. 624.

s mivel világunk összes ősatomja
testek sorának szolgálta lét-tokul,
oly lesz keletje minden én-gerezdnek,

hogy rajt' a lelkek folyvást összevesznek
– bűnös fajunk még ekkor sem okul –
és egy a mást a semmiségbe nyomja.

Pávián

Szamárnak próbál állni, ám
kudarcot vall a pávián.
Ne gúnyolódj e párián:
a sorsa múltott pár ián.

Mustela herminea Linnaei

Formai jegyek alapján
szedte létünk rendbe Linné,
így lett Systemája lapján
pár bundás lény hermelinné.
Egyszerű a hermelin-lét,
ám, azóta – bár csak esznek,
nem olvasnak, pláne Linnét –
mindaz, akit így neveznek
ösztonösen menne innét.

Pingvin

Addig jó a pingvineknek,
amíg egy se mondja „mek-mek”,
merné csak a becstelenje,
azon nyomban kecske lenne!

Hal

Lennék illó halcsapattá,
tűnővé, ha harcsa csap rá,
ezer részre hullna énem,
pusztulhatna mind, csak én nem.
Enyészvén a sötét árnyék,
eggyé ismét összeállnék,
napsütött, sekély vizekben
adatnék magamra lelnem.